୨୭-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ, ତୁମକୁ ଏଠାରେ ରହି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରାଇବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଗଲା ?

ଉ□ର:- ବାବା ଏହି ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ଅନାଦି ଡ୍ରାମାର ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେଉଁ ଗଡରେଜ୍‌ର ତାଲା ଲାଗିଥିଲା ତାହା ଖୋଲିଗଲା । ତୁମେ ପଥରବୁଦ୍ଧିରୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଗଲ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅନାଦି ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ଯେତିକି ପଢିଥିଲେ, ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପଢିବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପ□ି ନେବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେବେଠାରୁ ବାବା ହୋଇଛନ୍ତି ସେବେଠାରୁ ହିଁ ଟିଚର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେବେଠାରୁ ହିଁ ପୁଣି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ରୂପରେ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଏକଥା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେବେକି ସେ ବାପା, ଟିଚର, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସିଏ ଛୋଟ ପିଲା ତ ନୁହଁନ୍ତି ନା । ସିଏ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ, ବଡରୁ ବଡ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋର ପିଲା । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଡାକିଛ ଏଠାକୁ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ । କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଏବଂ ପତିତ ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ରାବଣର ଜେଲରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି, ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ, ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଚାଲ । ତେବେ ଦୁଇଟିଯାକ ନାମ ବହୁତ ଭଲ । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅଥବା ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମ । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ କେଉଁଠି ଏବଂ ସୁଖଧାମ କେଉଁଠି ଥାଏ ? କାରଣ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଏମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିଖାଅ— ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ହିଁ ହେଉଛି ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏହା ହେଲା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି, ତାହା ହେଉଛି ଦେବତାମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ଦେବତାମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି କଳିଯୁଗ ହୋଇଥିବ । ଏବେ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ମଧ୍ୟ ଥିବ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା, ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ । ଦେବତାମାନେ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା ହିଁ ଏପରି ସମଝଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନବାନ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଯିଏକି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି, ଯଦିଓ ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ପରନ୍ତୁ ଗାୟନ ତ କରାଯାଏ ନା । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ପିତା, ବେହଦର ସୁଖଦାତା । ସେହି ବେହଦର ସୁଖ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଥାଏ ଏବଂ ବେହଦର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆଜିକାଲି ତ ୫ ଭୂତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ।

ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ- ଆମର ଗୋଟିଏ ପାଦ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ନର୍କରେ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଅଛି । ତେବେ ଯିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କାରଣ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଏହି କଥା ଶିବବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଲେ, ଆସି କଣ କଲେ, ଏକଥା କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଶିବରାତ୍ରୀ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଶବ୍ଦ ଯାହା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କହିଥା'ନ୍ତି ତାହା ଶିବବାବାଙ୍କ

ନିମନ୍ତେ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣି ଶିବରାତ୍ରି କହିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଯାଉଛି । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ହେବ । ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ପଢିଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଏବେ ପଢିବେ, ଯିଏ ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିବେ ସେ ସେହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ପୁରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ ପୁଣି ତୁମର ପତନ ହେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ମାଳା ଅଟେ ନା, ଏଥିରେ ଯିଏ ବି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ (ଅଭିନେତାମାନଙ୍କୁ) ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି— କେଉଁ ସମୟରେ କାହାକୁ କ'ଣ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଯାହାକି ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେସବୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ପୁଣି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛୁ । ତେବେ ଆତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଅଶରୀରୀ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । କ୍ରମାନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ପାର୍ଟ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏଥିରେ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନାଟକରେ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଯାହା କାଲି ଦେଖିଥିବେ । ଯାହାଥିବ ତାହା ହିଁ ପୁନରାବୃ□ ହେବ ନା । ଏହା ପୁଣି ବେହଦର ଏବଂ କାଲିର ଡ୍ରାମା ଅଟେ । କାଲି ତୁମକୁ ବୁଝାଇଥିଲି । ତୁମେ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ନେଇଥିଲ ପୁଣି ହରାଇଲ । ସେହି ରାଜ୍ୟପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଜି ପୁଣି ବୁଝୁଛ । ଆଜିର ଭାରତ ପୁରୁଣା ତେଣୁ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି, କାଲି ପୁଣି ନୂଆ ସ୍ୱର୍ଗ ହେବ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି— ଏବେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛୁ । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟିରେ ରହିବେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହନ୍ତି । ଯିଏ ଭ୍ରଷ୍ଟ ସିଏ ନର୍କରେ ରହନ୍ତି । ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ଏହି ବେହଦର ଡ୍ରାମାକୁ ଯଦି କେହି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଯିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଯିବ । ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତେଜ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତେଜ କରାଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ପୁଣି ତୁମେ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆସିନଥାଏ, ମୋର ପାର୍ଟ ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପରିବ□ନ କରି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କରିବା । ସେଠାରେ ତ ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ସମ୍ପ□ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆସ, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ବେହଦର ବର୍ସା ଦିଅ । ତେବେ ତୁମକୁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବେହଦର ବର୍ସା ମିଳୁଛି ପୁଣି କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଉଛ । ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଅ ତେବେ ସେମାନେ ଯାଇ ବୁଝିପାରିବେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠ, ପାରାଡାଇଜ୍, ଡିଟି (ଦୈବୀ) ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଡେଭିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ଏବେ ଆସୁରୀ ଦୁନିଆର ଶେଷ, ଦୈବୀ ଦୁନିଆର ଆଦିର ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମ । ଏହି କଥା ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ, ଏକଥା ଆଉ କାହା ମୁଖରୁ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହାଙ୍କର ମୁଖ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା ମୁଖ କାହାର ନେବେ, ଏକଥା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କାହା ଉପରେ ସବାରୀ ହେବେ ? ଯେପରି ତୁମ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଉପରେ

ସବାର ହୋଇଛି ନା । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ ନିଜର ସବାରୀ ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ମୁଖ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । ନଚେତ୍ ରାଜଯୋଗ କିପରି ଶିଖାଇବେ ? ପ୍ରେରଣାରେ ତ ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ କଥା ହୃଦୟରେ ନୋଟ୍ କର । ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ନଲେଜ ରହିଛି ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ରହିବା ଦରକାର ଏବଂ ଏହି ନଲେଜ (ଜ୍ଞାନ)କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କୁହାଯାଏ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଠିକ୍ ଅଛି ତ ? ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାରେ ରହିଥାଏ ନା । ଆତ୍ମା ହିଁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବୁଝୁଛି । ତୁମକୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି କିଏ କରିଛି ? ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ରାବଣ ଆମ ବୁଦ୍ଧିକୁ କ'ଣ କରିଦେଇଛି ! କାଲି ତୁମେ ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିନଥିଲ, ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକଦମ୍ ଗଡରେଜ୍‌ର ତାଲା ଲାଗିଯାଇଥିଲା । 'ଗଡ୍' ଅକ୍ଷର ତ ରହିଛି ନା । ବାବା ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ପରିବ□ନ ହୋଇ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ବାବା ଆସି ତାଲା ଖୋଲିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହିଁ ହେବେ । ବାବା ଆସି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ କ୍ରମାନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ଖୋଲୁଛି । ଜଣେ ପରେ ଜଣେ ଆସିବାରେ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ଉପରେ ତ କେହି ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପତିତ ଆତ୍ମା ସେଠାରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ଏବେ ପବିତ୍ର କରି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥାନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ସୃଷ୍ଟି ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସବୁ କଥା ଜଣାପଡିଲା ତେଣୁ ନିଜର ଘର ଯେପରି ବହୁତ ନିକଟରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ଘର ପ୍ରତି ତୁମର ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସ୍ନେହ ତ ଆଉ କାହାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି, ତାଙ୍କର ଘର ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ମୁରବୀ ପିଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ମୁରବୀ ପିଲା ହେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଛୋଟ ଅଥବା ବଡ, ଶରୀର ଉପରେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗରେ ଯିଏ ମସ୍ତ ରୁହନ୍ତି, ସେ ହିଁ ବଡ । କେହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ବଡମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ତ ନିୟମ ରହିଛି ଯେ ବଡମାନେ ହିଁ ଛୋଟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବେ । ଆଜିକାଲି ତ ମିଡଗେଟ୍ (ଅତିକ୍ଷୁଦ୍ର ବାମନ) ବି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ତ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ମିଡଗେଡ୍ (ଅତିକ୍ଷୁଦ୍ର) ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ, ତେଣୁ ତାକୁ କ'ଣ ଓଜନ କରିବା । ଆତ୍ମା ତ ତାରକା ସଦୃଶ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାରା ନାମ ଶୁଣି ଉପରକୁ ଦେଖିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାରା ନାମ ଶୁଣି ନିଜକୁ ଦେଖୁଛ । ତୁମେ ଧରିତ୍ରୀର ତାରା ଅଟ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆକାଶର, ଯାହାକି ଜଡ, ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତ ଅଦଳ ବଦଳ କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ, ତୁମେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ, ବହୁତ ବଡ ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଅଭିନୟ କରି-କରି ତୁମର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କମିଯାଇଛି, ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାରଣ ତୁମର ଆତ୍ମା ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଭରିହୋଇଥିଲା ତାହା ଖଲାସ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଭରୁଛ । ତୁମେ ଏବେ ନିଜର ଆତ୍ମାରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମାୟା ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ ଚୈତନ୍ୟ ବ୍ୟାଟେରୀ ଅଟ । ଜାଣୁଛ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇଲେ ଆମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ସେହି ହଦର (ଦୁନିଆର) ପାଠପଢା ଆଉ ଏହି ବେହଦର ପାଠପଢା ଭିତରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । କିପରି କ୍ରମାନୁସାରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତି ପୁଣି ସମୟାନୁସାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ହୁଏ । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ତୁମେ ଏହି ୮୪ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କେତେ ଥର କରିଥିବ ! ତୁମର ବ୍ୟାଟେରୀ କେତେ ଥର ଚାର୍ଜ ଏବଂ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଥିବ ! ଯେତେବେଳେ ଜାଣୁଛ ଆମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଯାଇଛି ତେବେ ପୁଣି ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ଡେରି କାହିଁକି କରୁଛ ? କିନ୍ତୁ ମାୟା ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ମାୟା ତୁମକୁ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରିବା ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ଘଡି-ଘଡି ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ କରାଇ ଦେଉଛି । ତୁମେ

ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ କରିପାରୁ ନାହଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରି ସ□ପ୍ରଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କେବେ-କେବେ ମାୟା ଭୁଲ କରାଇ ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ କରିଦେଉଛି । ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହେବ ସମସ୍ତେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବେ ପୁଣି ଯାହାର ଯେତିକି ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ପଦ ପାଇବେ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ କେତେ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ନ ତୁଟିବା ପାଇଁ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି-କରି ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ତୁମର ଅଭିନୟ ପୂରା ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହୋଇ ଚାଲିଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ମାଳା ରହିଛି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ତାଙ୍କର ମାଳା ରଖିବେ ନା । ବାବା ଦୈବୀ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଯେପରି ରୁଦ୍ର ମାଳା ରହିଛି, ସେପରି ରୁଣ୍ଡ ମାଳା (ବିଷ୍ଣୁମାଳା) ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ମାଳା ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିଆରି ହୋଇନାହିଁ, ଅଦଳି-ବଦଳି ହୋଇ ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ଫାଇନାଲ୍ ହେବ ସେତେବେଳେ ରୁଦ୍ର ମାଳା ତିଆରି ହେବ । ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଶିବବାବାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାଳା ରହିଛି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାଳା ରହିଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏବଂ ଶିବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାଳା ହେବା ଦରକାର । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ କାହାର ସେହି ସମୟରେ ହିଁ କାନରୁ ବାହାରିଯାଉଛି, ଶୁଣୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି ତ ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ଯେ— ଭଗବାନ ପଢାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ପଢୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ଏହି ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ଖୁସୀରେ ପଢିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଯୋଗର ଯାତ୍ରାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରି ସ□ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି କୌଣସି ଗଫଲତ ବା ଭୁଲ୍ କରିବାର ନାହିଁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଟେରୀ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଲି ହୋଇଯିବ ।

(୨) ମୁରବୀ ସନ୍ତାନ ହେବାକୁ ହେଲେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଘର ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗମଗ୍ନ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜର ଆତ୍ମାରୂପୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ନିକଟବ□ୀ ହେବାର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭଳି ଉଦାହରଣମୂରତ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସମାଚାର ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତବାସୀ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଘ□ାର ସମାଚାରକୁ ୫ ମିନିଟ୍‌ରେ ସାରାଂଶ ରୂପରେ ବୁଝି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରି ନିଜର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ, ଏକାନ୍ତବାସୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇଦେଉଥିଲେ । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେବେ ବି କହୁନଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଗଲେ । ସେହିଭଳି ସମୟ ଅନୁସାରେ ବ□ମାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ରହିବ ତେବେ ସମୟ ଆପେ ଆପେ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଯୋଗର ଅନୁଭବ ହେବା ହିଁ କର୍ମଯୋଗ ଅଟେ ।